

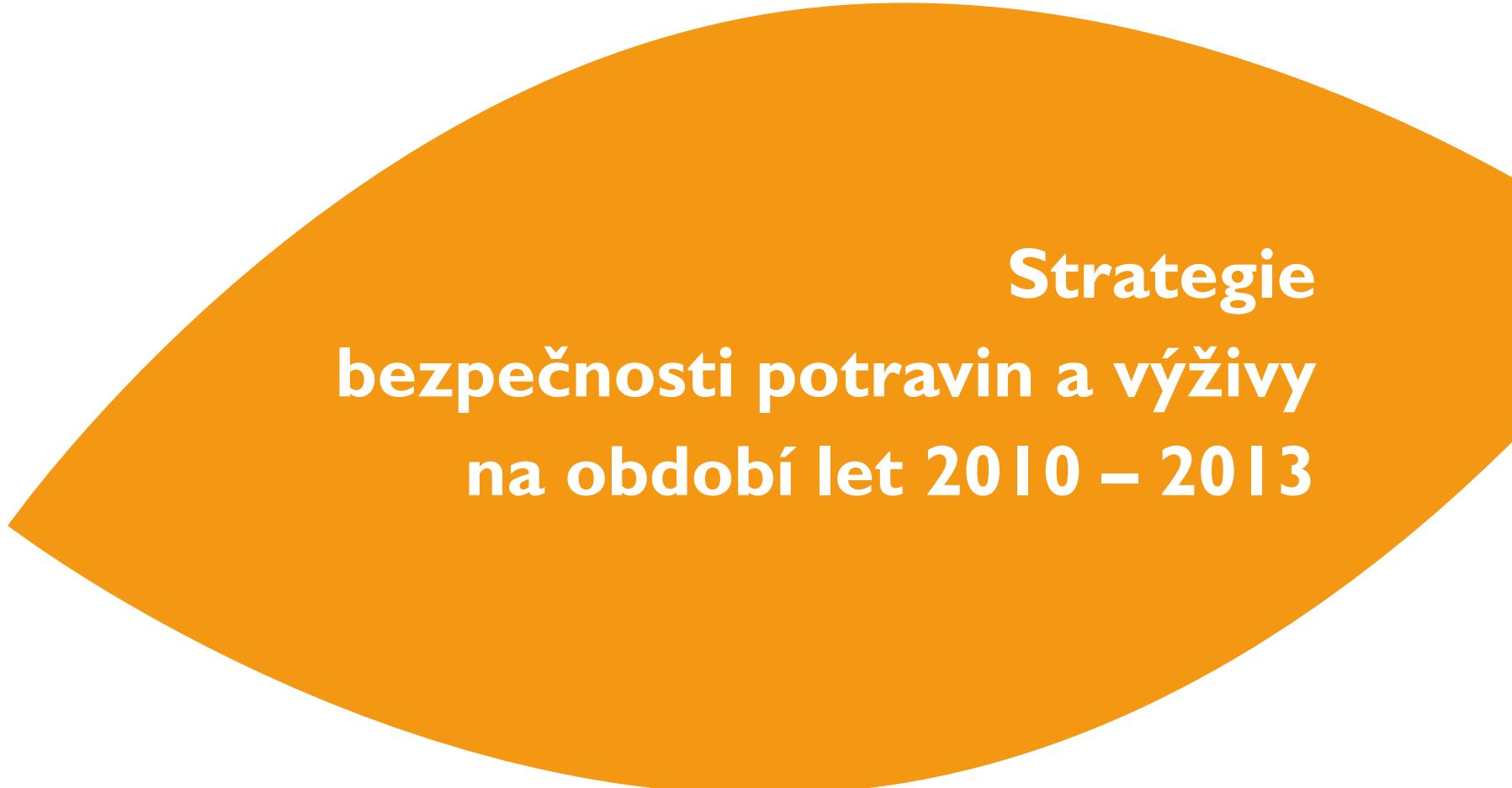
MINISTERSTVO ZEMĚDĚLSTVÍ

Strategie bezpečnosti potravin a výživy na období let 2010 – 2013

2010

Vydalo Ministerstvo zemědělství
Těšnov 17, 117 05 Praha 1
www.mze.cz, e-mail: info@mze.cz

ISBN: 978-80-7084-883-8

**Strategie
bezpečnosti potravin a výživy
na období let 2010 – 2013**

Obsah

Usnesení vlády České republiky ke Strategii bezpečnosti potravin a výživy na období let 2010 až 2013	3
Úvodní slovo vrchního ředitele Úřadu pro potraviny.....	3
1. Zajištění bezpečnosti potravin v ČR – současný stav.....	4
1.1. Vědecky podložené hodnocení zdravotních rizik.....	4
1.2. Řízení rizik	5
1.3. Rozvoj komunikace a vzdělávání.....	7
1.4. Spolupráce s Evropským úřadem pro bezpečnost potravin.....	9
1.5. Výživa	10
2. Klíčové úkoly v letech 2010 – 2013.....	11
2.1. Problematika bezpečnosti potravin	11
2.2. Spolupráce s EFSA.....	12
2.3. Výživa obyvatel.....	12
3. Přílohy	13

Usnesení vlády České republiky

VLÁDA ČESKÉ REPUBLIKY

USNESENÍ VLÁDY ČESKÉ REPUBLIKY

ze dne 18. ledna 2010 č. 61

ke Strategii bezpečnosti potravin a výživy na období let 2010 až 2013

Vláda

I. bere na vědomí Strategii bezpečnosti potravin a výživy na období let 2010 až 2013, uvedenou v části III materiálu č.j. 14/10 (dále jen „Strategie“), s tím, že bezpečnost potravin a otázky výživy jsou jedny z priorit vlády;

II. ukládá

1. ministru zemědělství a ministryni zdravotnictví

- a) zajistit praktickou realizaci bezpečnosti potravin a výživy v souladu se Strategií,
- b) zajistit plnění úkolů uvedených ve Strategii,
- c) předložit vládě
 - ca) do 31. prosince 2011 informaci s průběžným vyhodnocením úkolů stanovených Strategií,
 - cb) do 31. prosince 2013 navazující strategický materiál,

2. místopředsedovi vlády a ministru obrany, ministryni školství, mládeže a tělovýchovy a ministrům průmyslu a obchodu, životního prostředí, vnitra, financí a předsedkyni Státního úřadu pro jadernou bezpečnost spolupracovat s ministrem zemědělství a ministryní zdravotnictví při koordinaci v oblasti bezpečnosti potravin a výživy, zejména poskytovat potřebné informace a součinnost při plnění úkolů plynoucích ze Strategie.

Provedou:

místopředseda vlády a ministr obrany,
 ministři životního prostředí, zemědělství, vnitra, financí, průmyslu a obchodu,
 ministryně zdravotnictví, školství, mládeže a tělovýchovy,
 předsedkyně Státního úřadu pro jadernou bezpečnost

Předseda vlády
 Ing. Jan Fischer, CSc., v. r.

Úvodní slovo vrchního ředitele Úřadu pro potraviny

Představujeme Vám novou Strategii bezpečnosti potravin a výživy na období let 2010 – 2013. Jde o klíčový dokument České republiky, navazující na předcházející strategické dokumenty z let 2001, 2004 a 2007, nyní rozšířený také o otázky výživy. Vznikla v úzké součinnosti mezi ministerstvy zemědělství a zdravotnictví za přispění dalších subjektů, které se v České republice na zajištění systému bezpečnosti potravin podílejí. Bezpečnost potravin je dlouhodobě jednou z priorit České republiky a oblast výživy je zásadní z pohledu dlouhodobého zlepšování zdravotního stavu obyvatelstva a prakticky se dotýká oblastí produkce zemědělských surovin a jejich zpracování na potraviny.

Dlouhodobým cílem Strategie bezpečnosti potravin a výživy je posílení ochrany a podpory zdraví a oprávněných zájmů spotřebitelů. Souvisejícím cílem je posílení důvěry veřejnosti v systém zajištění bezpečných potravin, v jejich kvalitu a výživovou hodnotu. Dokument definuje klíčové oblasti rozvoje v letech 2010 – 2013 a stanovuje střednědobé úkoly pro subjekty, činné v oblastech bezpečnosti potravin a výživy.

Za hlavní oblasti zájmu Strategie označuje další posilování spolupráce s Evropským úřadem pro bezpečnost potravin, otázky komunikace a vzdělávání spotřebitelů i pracovníků státní správy a nově také oblast výživy obyvatel, která byla doposud řešena samostatně a nebyla součástí předcházejících strategií bezpečnosti potravin.

Praha, leden 2010

Ing. František Sládek, CSc.
 vrchní ředitel Úřadu pro potraviny
 Ministerstvo zemědělství

I. Zajištění bezpečnosti potravin v ČR – současný stav

Základy systému bezpečnosti potravin v České republice byly položeny již v r. 2001, kdy byl usnesením vlády ČR č. 1320 přijat historicky první strategický dokument v oblasti bezpečnosti potravin (Strategie zajištění bezpečnosti (nezávadnosti) potravin v ČR). Politika bezpečnosti potravin pracuje s principem tzv. analýzy rizika, zahrnující tři základní vzájemně propojené prvky: hodnocení rizika, řízení rizika a komunikaci o riziku.

V České republice je systém bezpečnosti potravin koordinován resorty zemědělství a zdravotnictví, ve spolupráci s dalšími ministerstvy a jinými organizacemi státní správy. Základnami hodnocení rizik jsou nezávislé státní i nestátní výzkumné ústavy spolu s vysokými školami a univerzitami. Důležitou roli v procesu komunikace o riziku hrají nevládní organizace, profesní a spotřebitelská sdružení.

První část tohoto dokumentu představuje úlohu jednotlivých subjektů a jejich roli v systému bezpečnosti potravin a výživy v ČR v členění dle analýzy rizika na hodnocení, řízení a komunikaci o riziku se zvláštním důrazem na spolupráci ČR s Evropským úřadem pro bezpečnost potravin (EFSA) a příslušnými mezinárodními organizacemi (Codex Alimentarius).

1.1. Vědecky podložené hodnocení zdravotních rizik

Hodnocením rizika se rozumí vědecky podložený proces, jehož cílem je riziko podrobne popsat, aby jej bylo možné účelně ovlivňovat. Proces se skládá ze čtyř kroků: identifikace nebezpečí, popisu nebezpečí, hodnocení expozice a odhadu rizika.

Na úrovni Evropské unie (EU) byl pro potřeby hodnocení rizik zřízen Evropský úřad bezpečnosti potravin, jenž poskytuje Evropské komisi (EK) a dalším orgánům EU vědecky podložené informace nezbytné pro jejich činnost a rozhodování. V ČR se na hodnocení rizik dlouhodobě podílí odborná pracoviště státních i nestátních výzkumných ústavů, vysokých škol a univerzit. Pro posílení oblasti hodnocení rizik v potravinovém řetězci byly ustaveny tzv. vědecké výbory.

Za hodnocení zdravotních rizik plynoucích z expozice nebezpečnými činiteli z potravin je obecně odpovědné Ministerstvo zdravotnictví. Hodnocení rizika je prováděno na základě dat získaných pravidelným dlouhodobým monitoringem (např. monitorovací programy ministerstev zdravotnictví, zemědělství a životního prostředí), ve zvláštních případech na výzkumných pracovištích, ale také, při splnění určitých

podmínek, i v rámci rutinní kontrolní činnosti v celém řetězci od pruvovýroby až po spotřebu potravin. Jedinečnou roli hraje získávání údajů přímo na skupinách spotřebitelů prostřednictvím epidemiologických studií. Na získávání těchto primárních dat se podílejí odborné instituce z celé České republiky, dále státní dozorové orgány, vysoké školy a univerzity. Velký počet producentů dat na druhou stranu způsobuje, že získaná data jsou ukládána v různých formátech a jsou obtížně porovnatelná. Harmonizace těchto dat a zabezpečení jejich relevance je důležitým úkolem. Data jsou využívána nejen pro potřeby hodnocení zdravotních rizik v ČR, ale mohou být také poskytnuta EFSA k hodnocení rizik na evropské úrovni.

Monitoring

Monitoringem se rozumí plánované dlouhodobé řady pozorování nebo měření s cílem získat přehled o stavu úrovně a vývoje kontaminace potravin, krmiv, surovin a složek prostředí. V ČR byl vybudován hierarchický systém monitorování garantovaný jednotlivými ministerstvy.

Ministerstvo zemědělství je odpovědné za monitorování obsahu cizorodých látek v potravinových řetězcích, za sledování kontaminace složek prostředí (půda, povrchové vody), a také vstupů do těchto prostředí. Pro potřeby vyhodnocování dat získaných MZe je rozvíjen projekt tzv. datového skladu, což je resortní úložiště dat z monitoringu v elektronické podobě, umožňující jejich statistické zpracování.

Ministerstvo zdravotnictví se zabývá monitorováním zdravotního stavu obyvatelstva ČR ve vztahu k životnímu prostředí, včetně sledování dietární expozice populace.

Ministerstvo životního prostředí je odpovědné za plošný monitoring životního prostředí České republiky.

Vědecké výbory v ČR

V reakci na vznik EFSA byly v ČR z předních odborníků vytvořeny expertní panely – vědecké výbory, jejichž úkolem je příprava nezávislých hodnotících stanovisek, včetně návrhů na přijímání opatření k zajištění zdravotní nezávadnosti v celém řetězci výroby potravin.

Již od roku 2002 v ČR působí Vědecký výbor fytosanitární a životního prostředí, Vědecký výbor veterinární a Vědecký výbor výživy zvířat, které jsou zřízené Ministerstvem zemědělství, a Vědecký výbor pro potraviny, zřízený Ministerstvem zdravotnictví. V roce 2006 byl Ministerstvem zemědělství ustaven Vědecký výbor pro geneticky modifikované potraviny a krmiva.

Za dobu své činnosti tyto vědecké výbory již připravily několik stovek vědeckých studií a stanovisek. Výstupy z jejich činnosti, studie a stanoviska, stejně jako údaje o vědeckých výborech samotných, jsou veřejně dostupné na jejich internetových stránkách.

1.2. Řízení rizik

Koordinace v oblasti bezpečnosti potravin

Zajištění ochrany zdraví a podpory zájmů spotřebitele prostřednictvím bezpečných potravin vyžaduje vysokou míru spolupráce a koordinaci aktivit všech zainteresovaných vládních i nevládních institucí v rámci vymezených kompetencí.

V roce 2002 byla proto v souladu s Usnesením Vlády ČR ze dne 10. prosince 2001 č. 1320 ke Strategii zajištění bezpečnosti (nezávadnosti) potravin v České republice ustavena meziresortní Koordinační skupina bezpečnosti potravin (dále jen „Koordinační skupina“). Jsou v ní zastoupeny ústřední orgány státní správy, příslušné orgány státního dozoru, spotřebitelské a profesní organizace. Pro podporu činnosti Koordinační skupiny jsou podle potřeby vytvářeny pracovní skupiny k jednotlivým problematikám. Sekretariátem Koordinační skupiny byl určen Odbor bezpečnosti potravin Ministerstva zemědělství.

Úkolem Koordinační skupiny je zejména koordinace činností jednotlivých resortů a stanovení priorit v oblasti bezpečnosti potravin, zajištění vzájemné spolupráce na národní úrovni, posilování spolupráce s národními institucemi bezpečnosti potravin členských států EU a EFSA.

Koordinační skupina umožňuje zapojení zájmových svazů (Potravinářská komora, Agrární komora, Svat obchodu a cestovního ruchu ČR) a nevládních organizací (spotřebitelská sdružení) do systému bezpečnosti potravin. Tato sdružení a organizace představují důležitý hlas producentů a spotřebitelů potravin a krmiv.

Konkrétní odpovědnosti jednotlivých resortů v oblasti bezpečnosti potravin jsou následující:

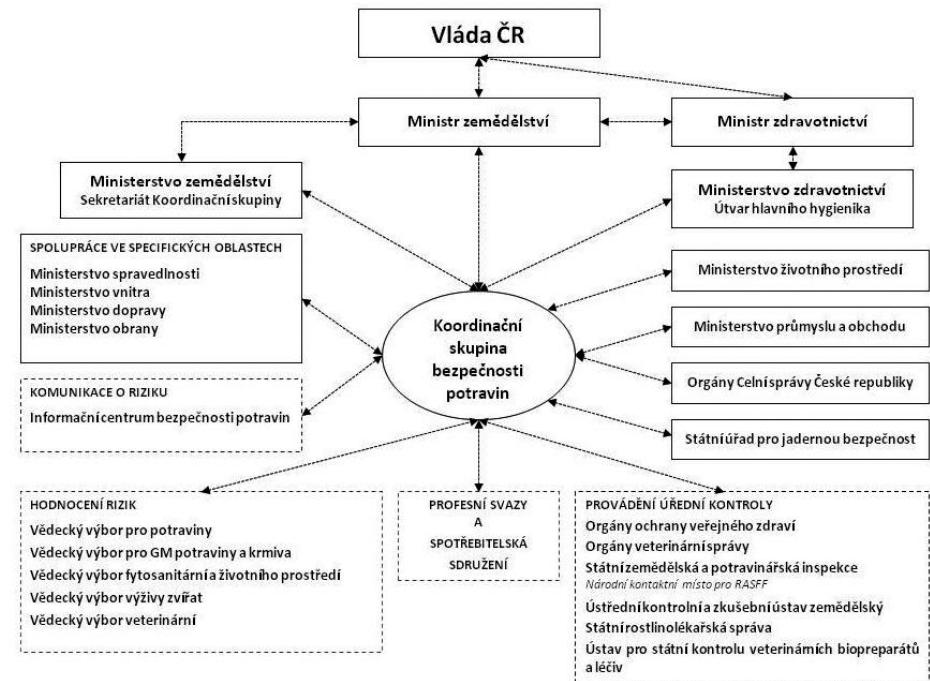
Ministerstvo zemědělství odpovídá zejména za problematiku veterinární a fytosanitární, oblasti výživy a pohody zvířat a za procesy související s výrobou a označováním potravin a krmiv, za problematiku uvádění geneticky modifikovaných potravin a krmiv na trh. Rovněž řeší otázky bezpečnosti vstupů při výrobě, skladování, distribuci a používání potravin a krmiv. Dále odpovídá za oblast ochrany zvířat, která se vztahuje i na zacházení se zvířaty, a to z hlediska jejich ošetřování, výživy a napájení, hygieny prostředí, šlechtění, plemenitby a rozmnožování, využívání, přepravy, léčení, zdolávání

hromadných onemocnění a usmrcovalní zvířat. Prostřednictvím příslušných orgánů státního dozoru provádí úřední kontrolu trhu v těchto oblastech.

Ministerstvo zdravotnictví odpovídá za oblast společného stravování a předmětů a materiálů přicházejících do styku s potravinami. Dále pak, ve vztahu k výrobě a spotřebě potravin, za stanovení požadavků na potraviny v oblasti mikrobiologické, látek přidatných, pomocných a látek určených k aromatizaci potravin, kontaminantů, residuů pesticidů a veterinárních léčiv v potravinách a podmínek ozařování potravin. Zjišťuje příčiny ohrožení nebo poškození zdraví, a to i v oblasti výroby a uvádění potravin do oběhu. Je zodpovědné za agendu uvádění na trh potravin nového typu. Prostřednictvím příslušných orgánů státního dozoru vykonává kontrolní činnost nad trhem a službami v těchto oblastech.

Ministerstvo životního prostředí je odpovědné za řízení jednotného informačního systému o životním prostředí, včetně plošného monitoringu životního prostředí na území České republiky, přípravy a aktualizace právních předpisů, týkajících se nebezpečných chemických látek a směsí, a správu v nakládání s geneticky modifikovanými organismy.

Obr. č. 1. Schéma systému bezpečnosti potravin v ČR

Ministerstvo průmyslu a obchodu zpracovává a udržuje systém na ochranu zájmů spotřebitele.

Státní úřad pro jadernou bezpečnost je odpovědný za stanovení maximálních přípustných úrovní radioaktivní kontaminace potravin a řídí sledování a vyhodnocování radioaktivní kontaminace potravin v rámci činnosti celostátní radiační monitorovací sítě, odborně usměrňuje ostatní sledování a vyhodnocování radioaktivní kontaminace potravin.

Celní orgány, které jsou příslušné k provádění celních kontrol, provádí při dovozu vybraných výrobků potravin a krmiv kontroly spolu s příslušnými orgány státního dozoru.

Potravinové právo

Základním předpisem v oblasti potravinového práva je Nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 178/2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva, zřizuje se Evropský úřad pro bezpečnost potravin a stanoví se postupy týkající se bezpečnosti potravin. V souladu s tímto rámcovým právním předpisem, pokrývajícím celý potravinový řetězec, jsou přijímány právní předpisy upravující dílčí oblasti potravinového práva.

Česká republika se po svém vstupu do EU podílí na tvorbě, harmonizaci a oponování právních předpisů Společenství. Aktivním zapojením do zpracování právních předpisů má ČR možnost ovlivnit jejich konečnou podobu s přihlédnutím k národním zájmům.

Právní předpisy v oblasti bezpečnost potravin a krmiv zasahují do působnosti několika ústředních orgánů státní správy, proto je nutné pokračovat v budování intenzivnější meziřezortní spolupráce a spolupráce s odbornou a spotřebitelskou veřejností.

Výkon úředních kontrol

Klíčovým předpisem v oblasti výkonu úřední kontroly je pro ČR Nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 882/2004 ze dne 29. dubna 2004 o úředních kontrolách za účelem ověření dodržování právních předpisů týkajících se krmiv a potravin a pravidel o zdraví zvířat a dobrých životních podmínkách zvířat, které mimo jiné ukládá členským státům vytvoření odpovídajících podmínek pro zajištění úřední kontroly, zpracování národních plánů kontroly krmiv a potravin, zpracování krizových plánů, specifikuje náplně školení a vzdělávání zaměstnanců, provádění interních auditů a celou řadu dalších povinností. Plnění požadavků tohoto nařízení je pravidelně ověřováno kontrolními misemi orgánů EU.

Úřední kontroly v celém řetězci v oblasti potravin a krmiv od prvovýroby až po prodej spotřebiteli provádějí příslušné orgány státního dozoru Ministerstva zemědělství (Státní veterinární správa ČR, Státní zemědělská a potravinářská inspekce, Státní rostlinolékařská správa, Ústřední kontrolní a zkušební ústav zemědělský a Ústav pro kontrolu veterinárních biopreparátů a léčiv) a Ministerstva zdravotnictví (orgány ochrany veřejného zdraví). V odůvodněných případech se dále na úřední kontrole podílí Státní úřad pro jadernou bezpečnost a orgány Celní správy České republiky.

Kompetence všech těchto orgánů i jejich odpovědnost jsou stanoveny v příslušných zákonech:

Státní zemědělská a potravinářská inspekce vykonává státní dozor při výrobě a uvádění do oběhu potravin, pokud tento dozor není prováděn orgány veterinární správy, nad ohlášením zásob, dozor na vstupním místě potravin a surovin rostlinného původu ze třetích zemí do ČR.

Státní veterinární správa ČR (orgány veterinární správy) provádí státní dozor při výrobě, skladování, přepravě, dovozu a vývozu surovin a potravin živočišného původu, při prodeji surovin a potravin živočišného původu v tržnicích a na tržištích, při prodeji potravin živočišného původu v prodejnách a prodejných úsecích, kde dochází k úpravě masa, mléka, ryb, drůbeže, vajec nebo k prodeji zvěřiny a v prodejnách potravin, pokud jsou místy určení při příchodu surovin a potravin živočišného původu z členských států Evropské unie.

Orgány ochrany veřejného zdraví provádějí výkon státního dozoru při poskytování stravovacích služeb a ke zjišťování příčin poškození nebo ohrožení zdraví a zamezení šíření infekčních onemocnění nebo jiného poškození zdraví z potravin. Odpovídají také za kontrolu materiálů a předmětů určených pro styk s potravinami.

Ústřední kontrolní a zkušební ústav zemědělský vykonává státní dozor nad prováděním klasifikace těl jatečných zvířat.

Státní rostlinolékařská správa provádí všechny kontroly, které se týkají rostlin a rostlinných produktů, které jsou potravinou nebo surovinou k jejich výrobě a jsou zároveň jmenovitě stanoveny směrnicí 2000/29/ES jako kontrolní objekt.

Ústav pro státní kontrolu veterinárních biopreparátů a léčiv provádí kontroly v oblastech používání léčivých přípravků při poskytování veterinární péče včetně souvisejících oblastí, v oblasti používání zakázaných látek a v oblasti pravidel pro výrobu a uvádění do oběhu medikovaných krmiv.

Uvedené orgány dozoru dále vykonávají v rámci svých působností dozor nad plněním povinností vyplývajících pro provozovatele potravinářských podniků z bezprostředně závislých předpisů Evropských společenství.

Víceleté kontrolní plány

Víceletý národní plán kontrol ČR (dále jen „víceletý plán kontrol“) byl zpracován v úzké spolupráci Úřadu pro potraviny Ministerstva zemědělství, Ministerstva zdravotnictví a orgánů státního dozoru a stanovuje odpovědnosti v oblasti úředních kontrol pro tyto organizace. Víceletý plán kontrol zohledňuje požadavky uvedené v Nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 882/2004 a Rozhodnutí Komise č. 2007/363/EK. Národním strategickým cílem je zajistit vysokou úroveň ochrany zdraví lidí a zájmů spotřebitelů, zdraví a pohody zvířat a zdraví rostlin. Národní strategický cíl navazuje na prioritu potravinové politiky – zajištění vysokého stupně hygieny výroby a bezpečnosti potravin (včetně jakosti) a krmiv a na záměr potravinového a krmivového práva, kterým je snížení nebo vyloučení zdravotního rizika nebo předcházení tomuto riziku. V současné době je připravován víceletý plán kontrol na léta 2010 – 2012.

Víceletý kontrolní plán pro rezidua pesticidů byl zpracován a odsouhlasen příslušnou mezirezortní pracovní skupinou pro období 2009 – 2011 na základě Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 396/2005 o maximálních limitech reziduí pesticidů (MRL) v produktech jak rostlinného, tak i živočišného původu, kterým se zavádí, nová zcela harmonizovaná pravidla pro rezidua pesticidů. Národní program pro kontrolu reziduí pesticidů je předkládán Evropské komisi (DG SANCO) a všem členským státům, a je také zpřístupněn veřejnosti.

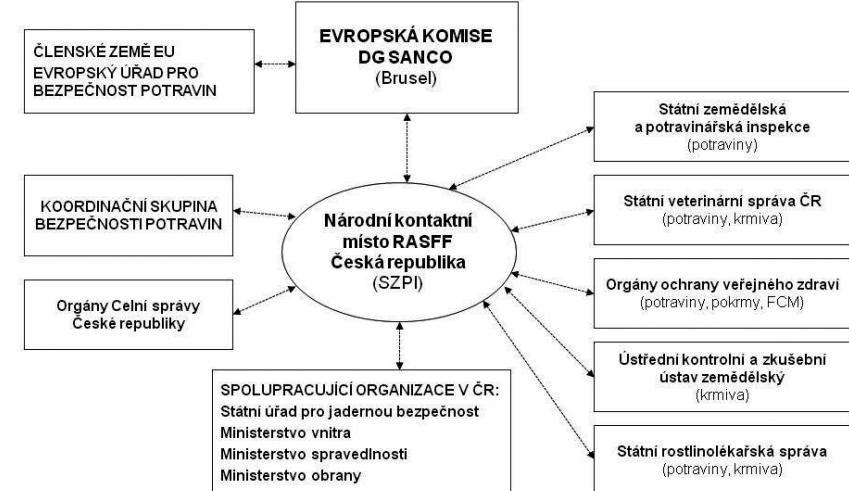
Systém rychlého varování pro potraviny a krmiva

Systém rychlého varování pro potraviny a krmiva (Rapid Alert System for Food and Feed – RASFF) je provozován Evropskou komisí za účelem zajištění rychlé výměny informací mezi její členy (EK, EFSA a členské státy EU) o potravinách, krmivech a materiálech a předmětech určených pro styk s potravinami, které se vyskytují na společném trhu zemí EU a které představují riziko ohrožení zdraví lidí. Česká republika je ode dne vstupu do EU členem systému a má povinnost na jedné straně takovéto informace do systému poskytovat, a na druhé straně reagovat na informace ze systému přijaté. O činnosti RASFF v ČR je každoročně vydána závěrečná zpráva, která je dostupná na internetových stránkách organizací, které jsou do systému zapojeny. Tato zpráva navazuje na výroční zprávu vydávanou Evropskou komisí.

Národní kontaktní místo, které za Českou republiku svodně zajišťuje výměnu informací mezi Evropskou komisí a členy sítě RASFF v České republice, je zřízeno při Státní zemědělské a potravinářské inspekci. Síť RASFF v ČR tvoří další příslušné orgány

státní správy a příslušné orgány státního dozoru pokrývající dozor nad potravinami a krmivy, dále Generální ředitelství cel a Státní úřad pro Jadernou bezpečnost.

Obr. č. 2. Zapojení organizací do systému RASFF

1.3. Rozvoj komunikace a vzdělávání

Komunikace o riziku je vzájemná výměna informací (včetně výsledků hodnocení rizika a základů pro rozhodování v rámci řízení rizik), a to mezi hodnotiteli rizika, manažery rizika, spotřebiteli, potravinářskými a krmivářskými podniky, akademickou obcí a dalšími zúčastněnými stranami. Komunikace o riziku je důležitým a zodpovědným úkolem všech partnerů zabývajících se otázkou bezpečnosti potravin.

Všechny organizace činné v systému bezpečnosti potravin informují veřejnost o výsledcích své činnosti prostřednictvím tiskových zpráv, které jsou umisťovány na webové stránky těchto organizací a jsou k dispozici všem sdělovacím prostředkům, a zpravidla také prostřednictvím výročních zpráv o činnosti. V oprávněných případech jsou svolávány tiskové konference.

Informační centrum bezpečnosti potravin

Pro komunikaci se spotřebiteli existuje od roku 2002 Informační centrum bezpečnosti potravin (dále ICBP), které provozuje Úřad pro potraviny Ministerstva zemědělství.

Jeho základním úkolem je zpřístupňování ověřených aktuálních zpráv a novinek, ale také vědecky ověřených a podložených informací a zpráv o aktivitách všech výkonných organizací, orgánů státní správy, vědeckých výborů odborné i laické veřejnosti. ICBP úzce spolupracuje s Ministerstvem zdravotnictví.

Zásadním úkolem ICBP je předávání informací veřejnosti ze systému RASFF, ICBP je v pozici „komunikačního centra“, které v týdenních přehledech informuje spotřebitelskou veřejnost o problémech řešených na úrovni EU. ICBP se osvědčilo jako kvalitní zdroj informací pro laickou i odbornou veřejnost.

Internetové stránky ICBP poskytují kompletní informace formou vlastních a převzatých článků a zpracované informace ze zahraničních zdrojů:

www.bezpecnostpotravin.cz – součástí jsou i různé aplikace a služba „e-mail list“, která po registraci umožňuje zasílání avíz o nových informacích na webu.

www.foodsafety.cz – jsou určeny pro anglicky hovořící zahraniční veřejnost. Poskytují základní informaci o systému zajištění bezpečnosti potravin v České republice.

www.viscojis.cz – na jejich naplnění spolupracují MZ a MZe. Tyto stránky slouží ke zlepšení informovanosti spotřebitelů v oblasti správné výživy, stravovacích a hygienických návyků.

www.bezpecna-krmiva.cz – účelem je bezplatné poskytnutí nezbytných podkladů a informací o platné právní úpravě pro všechny provozovatele krmivářských podniků, tj. jak pro průvýrobce a výrobce krmiv, tak pro ty, kteří uvádějí krmiva na trh, včetně jejich dovozu.

Propagační a vzdělávací akce jsou nástrojem přímé komunikace se spotřebitelem. ICBP realizuje ve spolupráci s ministerstvy zdravotnictví, školství, mládeže a tělovýchovy a místními úřady v regionech propagační akce, přednášky a výukové programy pro veřejnost různých věkových skupin. Účelem těchto akcí je neustálé prohlubování vědomostí spotřebitelů.

Prohlubování vzdělávání všech zájmových skupin veřejnosti

Vzdělávání zájmových skupin veřejnosti v oblasti bezpečnosti potravin a zejména výživy je nutnou součástí činnosti všech zúčastněných ministerstev i partnerů z nevládních organizací.

Cílem vzdělávání je zvýšit informovanost všech zájmových skupin veřejnosti, od profesních po laické, a prohloubit jejich znalosti v oblasti hodnocení a řízení rizik. Využívány

jsou tradiční formy vzdělávání, jako je např. pořádání seminářů a konferencí, webové stránky, ale i nové přístupy jako např. interaktivní vzdělávací programy pro veřejnost, e-learningové kurzy apod.

Soustavně jsou podporovány aktivity zvyšující znalosti široké veřejnosti o správné výživě jako nedílné součásti zdravého životního stylu a prevence chronických neinfekčních onemocnění, která představují nejčastější příčinu úmrtí v ČR (projekty podpory zdraví, tisk informačních letáků, populárně naučné přednášky, články v tisku apod.).

Školení inspektorů dozorových orgánů

Jednou z povinností vyplývající z Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004 je povinnost příslušných orgánů státního dozoru členských států zajistit, aby všichni jejich zaměstnanci provádějící úřední kontroly byli v oblasti svých úkolů rádně proškoleni, aby mohli plnit své povinnosti odborně a aby prováděli úřední kontroly jednotným způsobem. Školení prováděná jednotlivými dozorovými orgány Ministerstvo zemědělství od roku 2007 doplňuje organizací jednotných školení inspektorů pro všechny orgány státního dozoru.

Pro pracovníky orgánů ochrany veřejného zdraví jsou pravidelně pořádány specializační kurzy organizované školicími středisky v Brně a v Praze, jejichž úkolem je poskytnout odborné veřejnosti co nejširší rozsah znalostí potřebných k výkonu státního zdravotního dozoru. Kromě zvyšování teoretických znalostí jsou prováděna i školení cíleně zaměřená na praktický výkon dozoru a na uplatňování právních předpisů v praxi. Témata školicích akcí jsou určována podle aktuálních potřeb, které vyvstanou při výkonu státního dozoru.

Komunikace v případě mimořádných událostí a krizí

Při řešení mimořádných událostí či krizí nejde jen o vlastní řízení (tím je pověřen Stály výbor pro potravinový řetězec a zdraví zvířat Evropské komise), ale také o rychlé předávání informací, zajišťování vědecky podložených stanovisek a komunikaci s veřejností. Pro tyto potřeby má Ministerstvo zemědělství zpracovaný dokument „Informační podpora při řešení mimořádných událostí a krizových situací v oblasti bezpečnosti potravin a krmiv“.

Dokument reaguje na Rozhodnutí Evropské Komise č. 2004/478/ES ze dne 29. dubna 2004 o přijetí obecného plánu řízení krizových situací v oblasti bezpečnosti potravin a krmiv a je výsledkem diskuse na meziresortní úrovni. Na základě výše uvedeného rozhodnutí

EK byl jmenován krizový koordinátor ČR v oblasti bezpečnosti potravin, kterým je vrchní ředitel Úřadu pro potraviny Ministerstva zemědělství. Ten je členem evropské sítě koordinátorů pro oblast bezpečnosti potravin a krmiv a krizové jednotky Evropské komise.

Pro podporu činnosti krizového koordinátora byla ustavena „Skupina pro informační podporu při řešení mimořádných událostí nebo krizových situací v oblasti bezpečnosti potravin a krmiv“. Jejím hlavním úkolem je v případě potřeby především shromažďování a vyhodnocování všech dostupných informací k identifikaci rizika a doporučení nejfektivnějšího způsobu jeho odstranění.

Materiál klade velký důraz na potřebu meziresortní spolupráce a komunikace, a to nejen mezi zúčastněnými institucemi a útvary, ale také se zahraničními partnery, orgány EU a především směrem k veřejnosti.

I.4. Spolupráce s Evropským úřadem pro bezpečnost potravin

Úkolem Evropského úřadu pro bezpečnost potravin je poskytovat orgánům EU nezávislá vědecká stanoviska, vědeckou a technickou podporu pro legislativní a politickou činnost v oblastech, které mají přímý nebo nepřímý vliv na bezpečnost potravin a krmiv. Tato činnost má přispívat ke zvyšování důvěry spotřebitelů, hladkému fungování vnitřního trhu a vysoké úrovni ochrany zdraví lidí, zdraví a pohody zvířat, zdraví rostlin a ochrany životního prostředí.

Dalším úkolem EFSA je zajistit propojení organizací členských států vykonávajících činnosti v oblasti poslání EFSA a umožnit vzájemnou informovanost o jednotlivých úřadech členských států, jejich zaměření a vykonávaných činnostech.

Česká republika s EFSA intenzivně spolupracuje již od jeho vzniku. Kontaktním místem pro spolupráci s EFSA je Odbor bezpečnosti potravin Ministerstva zemědělství, který také personálně zajišťuje účast zástupců ČR v pracovních orgánech EFSA. Kromě toho s EFSA přímo spolupracuje řada českých institucí (např. participací na řešení výzkumných projektů), a také vědeckých pracovníků (účastí v odborných pracovních skupinách, kolokviích a seminářích).

Koordinační místo pro vědeckou spolupráci (Focal Point)

Spolupráce mezi EFSA a členskými státy se v uplynulých několika letech výrazně prohloubila. Pro zjednodušení komunikace s národními úřady pro bezpečnost potravin a jinými zodpovědnými organizacemi byl v každé členské zemi vytvořen tzv. „Focal Point“ – v ČR Koordinační místo pro vědeckou a technickou spolupráci s EFSA (dále jen

„Koordinační místo“). V ČR zajišťuje činnost Koordinačního místa Odbor bezpečnosti potravin MZe, a to na základě smlouvy uzavřené mezi Úřadem pro potraviny MZe a EFSA.

Základním úkolem Koordinačního místa je podporovat zástupce v Poradním sboru EFSA, zajišťovat výměnu vědeckých informací mezi EFSA a ČR, podporovat zapojení zainteresovaných organizací do spolupráce s EFSA. Dalším úkolem je zviditelnění poslépi a práce EFSA v ČR a podpora zapojování našich expertů do databáze expertů spolupracujících s EFSA.

Důležitým nástrojem Koordinačního místa pro rozvíjení spolupráce se stává Platforma pro výměnu informací (Information Exchange Platform – IEP), která je elektronickým nástrojem pro shromažďování dat a dokumentů z jednotlivých členských států. Tato data nejsou přístupná pouze pro EFSA, ale také pro jednotlivé členské státy mezi sebou.

Zástupci koordinačních míst se pravidelně scházejí za účelem výměny informací a dalšího rozvoje koordinace, a také spolu průběžně komunikují podle aktuálních potřeb prostřednictvím e-mailů a webových stránek.

Propojení organizací působících v oblastech poslání EFSA

Jednou z nejdůležitějších aktivit EFSA, která vychází z článku 36 Nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 178/2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva, zřízuje se Evropský úřad pro bezpečnost potravin a stanoví se postupy týkající se bezpečnosti potravin, je propojení organizací působících v oblastech poslání EFSA. Cílem tohoto propojení je zejména vytvořit rámec pro vědeckou spolupráci prostřednictvím koordinace činností, výměny informací, přípravy a provádění společných projektů, výměny odborných poznatků a osvědčených postupů.

Pro organizace spolupracující s EFSA podle čl. 36 vyhlašuje EFSA výzvy k podání návrhů na řešení projektů v oblasti hodnocení rizik. Řešení těchto projektů se mohou zúčastnit pouze tyto organizace. V roce 2009 bylo do spolupráce s EFSA podle čl. 36 schváleno 357 organizací, z toho 19 z ČR. Možnost spolupráce je otevřená i pro další instituce, aktualizace seznamu se předpokládá zhruba jednou ročně.

Databáze expertů

Vzhledem k rostoucímu objemu práce EFSA roste také tlak na personální zajištění všech aktivit. Z tohoto důvodu vytváří EFSA databázi expertů, kteří mají zájem s úřadem spolupracovat. Být v databázi znamená příležitost zapojit se do projektů řešených v EU,

spolupracovat se špičkovými pracovišti v zahraničí i propagovat výsledky vlastní práce. Česká republika podporuje zapojování národních expertů do činnosti EFSA. Výzvy podporující k zapsání do databáze jsou zveřejňovány v odborných periodikách.

1.5. Výživa

Podpora výživy obyvatelstva a vhodných stravovacích návyků je nedílnou součástí politik souvisejících se zemědělskou a potravinářskou produkcí a současně politik zabývajících se zdravím. Problematika výživy se nejen prolíná s otázkami bezpečnosti potravin, ale i s otázkami produkce, zpracování a praktické dostupnosti kvalitních potravin na domácím trhu. V této podobě je výživa strategickým cílem prvořadého významu, což je obecně respektováno jak v prioritních úkolech WHO, tak i EFSA.

Výživová doporučení

Dodržování zásad správné výživy je základním předpokladem udržení dobrého zdravotního stavu a prevence rozvoje nemocí pramenících z neadekvátního nutričního chování jedinců v populaci. V současné době patří mezi nejvážnější onemocnění především nadváha a obezita, ale i malnutrice u části populace a dále řada chronických neinfekčních onemocnění. Tato skupina zahrnuje mimo jiné onemocnění srdce a cév, diabetes mellitus 2. typu, hypertenzní nemoc, poruchy příjmu potravy u mladistvých, zubní kazivost, osteoporózu či nádorová onemocnění. Sumárně tato onemocnění představují nejčastější příčinu onemocnění a úmrtí v ČR (podobně jako v celém evropském regionu). Jako takové představují řádově větší společenský, tedy zejména ekonomický problém, ve srovnání s problematikou bezpečnosti potravin.

Je proto v zájmu státu, aby obyvatelstvu, producentům i zpracovatelům potravin poskytl vědecky podložené informace k zajištění nejen kvantitativně, ale i kvalitativně adekvátní výživy. To vše se zohledněním kulturně historických tradic, společenského, ale i ekologického a nesporně i ekonomického hlediska (udržitelnost produkce potravin). Takové informace jsou obvykle poskytovány v podobě výživových doporučení založených nejen na teoretických poznatcích, ale i na výsledcích epidemiologických studií.

Výživová doporučení představují velmi širokou oblast s mnoha aspekty. Zahrnují tři stupně lišící se vědeckou komplexností a praktickou použitelností. Základem jsou numerická doporučení pro jednotlivé živiny, dále obecná doporučení zahrnující souhrnné informace určené pro širokou veřejnost, a konečně praktická doporučení založená na skupinách potravin určená pro jednotlivce (například ve formě tzv. potravinové pyramidy).

K dosažení optimálního nastavení doporučení v oblasti výživy je nezbytná praktická znalost výživového stavu a chování populace. Absolutně nezbytným instrumentem jsou v této souvislosti i tabulky nutričních hodnot potravin, jejichž prostřednictvím lze výživu hodnotit a plánovat. Musí být dostupné nejen pro odborníky, ale i pro širokou veřejnost, což je předpoklad k sebekontrole jednotlivce.

Sledování spotřeby potravin

V ČR již byly položeny základy pro systematické sledování spotřeby potravin (viz Národní studie individuální spotřeby potravin – SISP 2004, hrazená z prostředků Ministerstva zdravotnictví, v souladu s Usnesením Vlády ČR ze dne 10. prosince 2001 č. 1320 ke Strategii zajištění bezpečnosti (nezávadnosti) potravin v České republice). Stále však chybí spolehlivá data pro rizikové skupiny obyvatelstva (malé děti, těhotné a kojící ženy, starší občané), chybí moderní nutriční tabulky. Absence těchto dat a instrumentů nejenže omezuje možnost cílené komunikace s veřejností v oblasti výživy, ale znemožňuje i efektivní práci v některých segmentech zajištění bezpečnosti potravin.

Podobně jako v jiných zemích EU je v současnosti potřeba podobné mezery v systému odstranit. K tomu směřují priority stanovené ve strategických programových dokumentech EFSA, které očekávají také odpovídající spolupráci členských států.

2. Klíčové úkoly v letech 2010 – 2013

V následujícím období bude hlavním úkolem revize stávajícího systému zajištění bezpečnosti potravin, především z pohledu efektivnosti jeho fungování. Z tohoto hlediska je potřeba důsledně vyhodnotit úroveň mezirezortní spolupráce, na které je systém založen.

Pozornost musí být zaměřena na oblast zajištění hodnocení rizik, spolupráci s Evropským úřadem pro bezpečnost potravin a oblast výživy.

Dílčí úkoly lze definovat následovně:

2.1. Problematika bezpečnosti potravin

V oblasti využití vědecky podloženého hodnocení zdravotních rizik

- podporovat činnost institucí statutárně působících v oblasti hodnocení zdravotních rizik na každodenní bázi (zajistí MZe, MZ);
- podporovat plnohodnotnou činnost vědeckých výborů jako nezávislých skupin odborníků posuzujících rizika v rámci své působnosti (zajistí MZe, MZ);
- posilovat spolupráci vědeckých výborů s odpovídajícími vědeckými panely EFSA a dalšími relevantními mezinárodními organizacemi a akademickou obcí (zajistí MZe, MZ);
- podporovat vznik a průběžnou činnost sdíleného úložiště dat s chráněným přístupem (DATEX) využitelných při hodnocení zdravotních rizik na národní úrovni ze všech institucí vykonávajících kontrolní činnost pro potraviny (a krmiva) jako nezbytného výchozího bodu pro hodnocení expozice a charakterizaci zdravotních rizik sloužících ke každodennímu řízení a komunikaci v oblasti bezpečnosti potravin a výživy na národní úrovni a pro spolupráci s EFSA (zajistí MZ, MZe);
- harmonizovat formát dat z různých zdrojů využitelných pro hodnocení zdravotních rizik z potravin (zajistí MZ, MZe);
- rozvíjet analytickou a syntetickou práci s výše uvedenými daty ze sdíleného úložiště, zdokonalovat a harmonizovat systém ve vztahu k národním i relevantním mezinárodním organizacím (zajistí MZ, MZe);
- dokončit naplnění dat do tzv. datového skladu a začít využívat integrované výstupy pro optimalizaci resortních monitorovacích programů (zajistí MZe).

V oblasti řízení rizik

- dále zvýšit efektivitu činnosti Koordinační skupiny bezpečnosti potravin a zajistit tak výměnu přesných a spolehlivých informací mezi resorty/státními institucemi (zajistí KSBP);
- dále spolupracovat i s jinými státními a nestátními orgány a organizacemi, včetně registrovaných občanských sdružení, jakož i se sociálními partnery v oblastech

souvisejících s výkonem státní správy na úseku ochrany veřejného zdraví v oblasti bezpečnosti potravin (zajistí MZ);

- podílet se na projednávání právních předpisů Evropského společenství v oblasti potravinového práva a zajistit jeho uplatnění v praxi (zajistí MZe, MZ);
- zajistit přípravu na kontrolní mise Evropské komise, Potravinového a veterinárního úřadu (FVO) a implementovat doporučení, která z nich vzejdou (zajistí všechny zúčastněné instituce);
- dopracovat a naplňovat víceletý plán kontrol na další období (zajistí všechny zúčastněné organizace);
- aktualizovat a naplňovat víceletý kontrolní plán pro rezidua pesticidů (zajistí MZ a příslušné orgány státního dozoru);
- dále zlepšovat přímou spolupráci mezi jednotlivými orgány státního dozoru nad trhem s potravinami, a to na všech úrovních (zajistí MZe a MZ, ve spolupráci s příslušnými orgány státního dozoru);
- zajistit pravidelné proškolování příslušných pracovníků orgánů státního dozoru (zajistí MZe a MZ ve spolupráci s příslušnými orgány státního dozoru);
- posilovat spolupráci s výrobci a distributory předmětů a materiálů určených pro styk s potravinami (zajistí MZ);
- zabezpečit rychlou výměnu primárních dat potřebných pro hodnocení zdravotních rizik mezi příslušnými orgány státního dozoru a institucemi odpovědnými za technický výkon hodnocení zdravotních rizik (zajistí MZ, MZe, MŽP a příslušné orgány státního dozoru);
- posílit spolupráci v rámci České technologické platformy pro potraviny (zajistí členové KSBP);
- zajistit dosažení funkčnosti Informačního systému dozorových orgánů v rozsahu požadovaném zákonem č. 110/1997, o potravinách a tabákových výrobcích, ve znění pozdějších předpisů (zajistí všechny zúčastněné instituce).

V oblasti rozvoje komunikace a vzdělávání

- dále zlepšovat spolupráci mezi resorty ve vztahu k funkčnosti Informačního centra bezpečnosti potravin a poskytování informací spotřebitelům (zajistí ministerstva dle svých kompetencí);
- zajistit revitalizaci a další rozvoj internetových stránek **www.bezpecnostpotravin.cz**, **www.foodsafety.cz**, **www.viscojis.cz**, **www.bezpecna-krmiva.cz** jako základních komunikačních nástrojů ICPB (zajistí MZe);
- podporovat aktivity ICPB na téma zdraví a bezpečnost potravin v regionech ČR konané ve spolupráci s regionálními pracovišti podpory zdraví SZÚ (zajistí MZe, MZ);
- ve spolupráci s MŠMT vytvořit a uvést do škol vzdělávací program pro školní mládež

- na téma správná výživa a bezpečnost potravin (zajistí MŠMT, MZ, MZe);
- v návaznosti na postup Evropské komise zpřístupňovat informace ze systému RASFF (zajistí MZe);
- zlepšovat poskytování přesných a spolehlivých informací jak mezi státními institucemi, tak vůči spotřebitelům, a posilovat tak důvěru občanů v systém státní správy (zajistí KSBP);
- posilovat zapojení nevládních organizací do procesu komunikace o bezpečnosti potravin při identifikaci a zachycování závadných potravin (zajistí KSBP);
- podporovat rozvoj profesního vzdělávání pracovníků všech organizací zapojených do systému bezpečnosti potravin (zajistí ministerstva podle svých kompetencí);
- vytvořit e-learningový kurs pro zajištění jednotného školení inspektorů podle Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004 v resortu zemědělství (zajistí MZe);
- prohlubovat vzájemnou spolupráci v oblasti ochrany a podpory zdraví (zajistí ministerstva dle svých kompetencí).

2.2. Spolupráce s EFSA

- podporovat činnost Koordinačního místa pro vědeckou spolupráci (zajistí MZe);
- aktivně se podílet na rozvoji a využívání platformy pro výměnu informací sdílením výsledků hodnocení rizik v ČR (zajistí MZe);
- podporovat zapojení národních expertů a institucí, které provádí hodnocení rizik do spolupráce s EFSA, např. zapojením do databáze expertů, účastí na pracovních jednáních, spoluprací podle čl. 36 apod. (zajistí MZe);
- spolupracovat při rozvoji metod sledování spotřeby potravin, sběru laboratorních dat a hodnocení dietární expozice jako příspěvku k rozvíjejícímu se pan-evropskému hodnocení zdravotních rizik (zajistí MZe, MZ).

2.3. Výživa obyvatel

V oblasti využití vědecky podloženého hodnocení zdravotních rizik

- podporovat systém sběru dat o spotřebě potravin obyvateli ČR a zajistit jeho dlouhodobou funkčnost (zajistí MZ);
- zajistit vytvoření a udržování veřejně dostupných tabulek nutričních hodnot potravin potřebných pro jednotné hodnocení epidemiologických údajů o spotřebě potravin a užití dalšími společenskými skupinami, včetně výrobců potravin a spotřebitelů (zajistí MZe);

- zajistit systém sledování prevalence nadváhy a obezity, včetně celostátních antropologických výzkumů zajišťujících růstové grafy, nezbytných pro sledování individuálního růstu dětí a adolescentů (zajistí MZ);
- definovat/identifikovat/harmonizovat výživová doporučení založená na jednotlivých živinách pro využití v ČR, (DRV – Dietary Reference Values), (zajistí MZ);
- zajistit provádění monitoringu dietární expozice a biologického monitoringu (biomarkerů) jako nezbytného ukazatele přívodu vybraných živin a xenobiotik z potravin a životního prostředí jako základu pro vědecké řízení rizik a následná opatření a doporučení k ochraně veřejného zdraví populace (zajistí MZ).

V oblasti řízení rizik

- pravidelně modernizovat na skupinách potravin založená výživová doporučení (FBDG – Food Based Dietary Guidelines) pro celkovou populaci ČR, v případě potřeby i pro specifické populační podskupiny (senioři, děti, těhotné a kojící ženy), (zajistí MZ);
- kontrolovat naplňování výživových doporučení ve školním stravování – výživových norem pro školní stravování (zajistí MŠMT, MZ).

V oblasti rozvoje komunikace a vzdělávání

- podporovat vhodné stravovací návyky spotřebitelů/obyvatel ČR, odpovědné chování ve výživě, posílení vědomí lidí ke zlepšení stravovacích návyků s cílem snižování nadváhy a obezity a souvisejících chronických neinfekčních onemocnění, (zajistí MZ, MŠMT, ICBP);
- podporovat vývoj vhodného formátu a aplikaci výživových doporučení a doporučení založených na skupinách potravin pro spotřebitele (zajistí MZ, MZe);
- spolupracovat s výrobci potravin a provozovateli podniků společného stravování při vzdělávání a předávání výživových informací spotřebitelům (zajistí MZe, MZ);
- spolupracovat s výrobci a spotřebiteli při hledání vhodného/efektivního komunikačního stylu, např. při značení potravin (zajistí MZe, MZ);
- spolupracovat s výrobci a prodejci, včetně společného stravování, při vývoji nových technologií a receptur potravin/pokrmů tak, aby lépe odpovídaly současným požadavkům na správnou výživu/kvalitu výživy (zajistí MZ, MZe);
- podporovat rozvoj profesního vzdělávání pracovníků všech organizací zapojených do ochrany a podpory veřejného zdraví v oblasti výživy a prevence nadměrné tělesné hmotnosti a nemocí s tímto souvisejících (zajistí MZ, MŠMT);
- zapojit spotřebitelské organizace do procesu tvorby a šíření informací v oblasti výživových doporučení (zajistí KSBP).

3. Přílohy

Příloha č. I: Použité zkratky

DATEX	projekt získávání primárních dat pro hodnocení zdravotních rizik
DRV	Dietary Reference Values – výživová doporučení založená na jednotlivých živinách
EFSA	European Food Safety Authority – Evropský úřad pro bezpečnost potravin
EK	Evropská komise
EHS	Evropské hospodářské společenství
ES	Evropská společenství
EU	Evropská unie
FBDG	Food Based Dietary Guidelines – výživová doporučení založená na skupinách potravin
FVO	Food and Veterinary Office – Potravinový a veterinární úřad
GM	geneticky modifikovaný
ICBP	Informační centrum bezpečnosti potravin
IEP	Information Exchange Platform – Platforma pro výměnu informací
ISSA	Information System for Surveillance Authorities – Informační systém dozorových orgánů
KSBP	Koordinační skupina bezpečnosti potravin
MŠMT	Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy
MZ	Ministerstvo zdravotnictví
MZe	Ministerstvo zemědělství
MŽP	Ministerstvo životního prostředí
RASFF	Rapid Alert System for Food and Feed – Systém rychlého varování pro potraviny a krmiva
SISP	studie individuální spotřeby potravin
SZÚ	Státní zdravotní ústav
WHO	World Health Organisation – Světová zdravotnická organizace

Příloha č. 2: Internetové stránky zúčastněných organizací

Orgány Evropské unie	www.europa.eu.int/index_cs.htm
Zdraví a ochrana spotřebitele	www.europa.eu.int/comm/dgs/health_consumer/index_en.htm
Evropský úřad pro bezpečnost potravin	www.efsa.europa.eu
Codex Alimentarius	www.codexalimentarius.net
Světová zdravotnická organizace (WHO)	www.who.int
Vláda České republiky	www.vlada.cz
Ministerstvo zemědělství	www.mze.cz
Ministerstvo zdravotnictví	www.mzcr.cz
Ministerstvo životního prostředí	www.mzp.cz
Ministerstvo vnitra	www.mvcr.cz
Ministerstvo obrany	www.army.cz
Ministerstvo spravedlnosti	www.justice.cz
Ministerstvo dopravy	www.mdcr.cz
Ministerstvo pro místní rozvoj	www.mmr.cz
Ministerstvo průmyslu a obchodu	www.mpo.cz
Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy	www.msmt.cz
Generální ředitelství cel	www.cs.mfcr.cz
Státní úřad pro jadernou bezpečnost	www.sujb.cz
Státní veterinární správa ČR	www.svscr.cz
Státní rostlinolékařská správa	www.srs.cz
Státní zemědělská a potravinářská inspekce	www.szpi.gov.cz
Státní zdravotní ústav	www.szu.cz
Orgány ochrany veřejného zdraví	www.mzcr.cz
Ústav pro státní kontrolu veterinárních biopreparátů a léčiv	www.uskvbl.cz
Ústřední kontrolní a zkušební ústav zemědělský	www.ukzuz.cz
Vědecký výbor veterinární	www.vri.cz
Vědecký výbor fytosanitární a životního prostředí	www.phytosanitary.org

Vědecký výbor výživy zvířat	www.vuvz.cz	Strategie udržitelného rozvoje České republiky;
Vědecký výbor pro potraviny	www.chpr.szu.cz	Koncepce potravinářství ČR pro období po vstupu ČR do EU (2004 – 2013) schválená usnesením vlády ČR č. 986/2004;
Vědecký výbor pro GM potraviny a krmiva	www.scgmff.cz	Víceletý národní plán kontrol ČR 2007 – 2009;
Ústav zemědělské ekonomiky a informací	www.uzei.cz	Strategický plán EFSA 2009 – 2013;
Informační centrum bezpečnosti potravin	www.bezpecnostpotravin.cz www.foodsafety.cz www.viscojis.cz www.bezpecna-krmiva.cz	Strategický plán Codex Alimentarius Commission na roky 2008 – 2013.
Potravinářská komora ČR	www.foodnet.cz	
Agrární komora	www.agrocr.cz	
Svaz obchodu a cestovního ruchu ČR	www.socr.cz	

Příloha č. 3: Výchozí strategické dokumenty a rámcové právní předpisy

a) Strategické dokumenty

Strategie bezpečnosti (nezávadnosti) potravin v České republice přijatá usnesením vlády ČR č. 1320/2001;

Strategie zajištění bezpečnosti potravin v České republice po přistoupení k Evropské unii, schválená usnesením vlády ČR č. 1477/2004;

Vyhodnocení plnění Strategie zajištění bezpečnosti potravin v České republice po přistoupení k Evropské unii za období leden 2005 – září 2006 schválené usnesením vlády ČR č. 3/2007;

Akční plán zdraví a životního prostředí schválený usnesením vlády ČR č. 810/1998;

Program Zdraví pro všechny v 21. století schválený usnesením vlády ČR č. 1046/2002;

b) Rámcové právní předpisy

Nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 178/2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva, zřizuje se Evropský úřad pro bezpečnost potravin a stanoví se postupy týkající se bezpečnosti potravin;

Nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 852/2004 ze dne 29. dubna 2004 o hygieně potravin;

Nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 882/2004, ze dne 29. dubna 2004 o úředních kontrolách za účelem ověření dodržování právních předpisů týkajících se krmiv a potravin a pravidel o zdraví zvířat a dobrých životních podmínkách zvířat;

Nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 183/2005, kterým se stanoví požadavky na hygienu krmiv;

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1935/2004 ze dne 27. října 2004 o materiálech a předmětech určených pro styk s potravinami a o zrušení směrnic 80/590/EHS a 89/109/EHS;

Zákon č. 110/1997 o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů a jeho prováděcí vyhlášky;

Zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.